

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 369/2017
09.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић-Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против тужене малолетне ББ из ..., коју заступа законски заступник - мајка ВВ из ..., а чији је пуномоћник Рада Рвовић, адвокат из ..., ради промене висине издржавања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 676/16 од 07.12.2016. године, у седници већа одржаној 09.03.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 676/16 од 07.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П2 469/2016 од 30.08.2016. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је делимично усвојен и измењен износ издржавања који је тужилац АА дужан плаћати према пресуди Вишег суда у Суботици П2 16/13 од 30.09.2014. године у износу од 10.000,00 динара, тако да почев од 10.06.2016. године на име свог дела доприноса за издржавање малолетне ББ плаћа месечно износ од 6.000,00 динара убудуће док за то постоје законски услови, сваки месец најкасније до петог у месецу за текући месец исплатом путем поште законској заступници малолетног детета – мајци, а у случају доцње са законском затезном каматом рачунајући од дана падања у доцњу до исплате, с`тим што ће доспеле рате платити одједном у року од 15 дана по правноснажности пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у преосталом делу, за даљих 1.000,00 динара почев од 10.06.2016. године па убудуће док за то постоје законски услови. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 676/16 од 07.12.2016. године одбијена је као неоснована жалба тужене и пресуда Основног суда у Суботици П2 469/2016 од 30.08.2016. године потврђена у побијаном делу којим је усвојен тужбени захтев и одлучено о трошковима поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући правилност другостепене пресуде, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Вишег суда у Суботици П2 16/13 од 30.09.2013. године тужилац је обавезан да плаћа издржавање туженој, рођеној ... године, у износу од 10.000,00 динара месечно. Тужилац је рођен ... године и отац је још двоје деце рођене ... године и ... године, у браку који је закључио 07.12.2013. године. Запослен је у ... у ... као ... и својим радом остварује просечну зараду у износу од 37.161,09 динара. Ради у сменама, због чега нема могућности за додатно радно ангажовање. Са незапосленим супругом и двоје деце живи у закупљеном стану за који плаћа закупнину у износу од 80 евра месечно и сноси друге трошкове његовог коришћења. Тужена живи са мајком која се о њој стара од рођења. Живе у стану са баком, за који не плаћају закупнину. Мајка тужене је рођена ... године и студент је високе школе струковних студија. По занимању је ..., али није запослена. Нема имовине а њени једини приходи су, поред досуђеног издржавања, дечији додатак у износу од 3.000,00 динара месечно и материјална помоћ родитеља који су запослени. Тужена похађа вртић уз накнаду од 3.062,00 динара месечно. За задовољавање потреба тужене месечно је неопходан износ од 11.362,00 динара.

На овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право при одлучивању о тужбеном захтеву за измену - смањење висине издржавања.

Одредбом члана 164. Породичног закона је прописано да се висина издржавања може смањити или повећати, ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука. Тужилац је, по доношењу правноснажне судске одлуке којом је одређена висина његове обавезе издржавања тужене, закључио брак у којем је рођено двоје деце. Ове чињенице, у смислу наведене законске одредбе, имају значај промењених околности и утичу на тужиочеву обавезу издржавања тако да су испуњени услови за њену измену - смањење висине издржавања.

Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребе тужене утврђене су према узрасту и висини новчаних средстава која се, по исказу

њене мајке, месечно утроше ради задовољавања њихових потреба, при чему су узете у обзир и друге околности - да тужена остварује примање на име дечијег додатка и да за стан који дете и њена мајка користе не плаћају закупнину. Могућности тужиоца цењене су у склопу промењених околности - да је отац још двоје деце које издржава од зараде из радног односа, јединог прихода његове породице (супруге и двоје деце) из којег се подмирују и остале обавезе као што су закупнина за стан и други трошкови његовог коришћења.

У таквој ситуацији, стављањем у однос потреба тужене и могућности тужиоца, висина издржавања у овом случају одређена је у складу са чланом 162. Породичног закона.

Изјављеном ревизијом, по налажењу Врховног касационог суда, неосновано се оспорава правилност побијане другостепене пресуде.

Потребе тужене су, у смислу члана 160. став 1. Породичног закона, критеријум на основу којег се одређује издржавање а потребе других лица које је тужилац по закону дужан да издржава цене се приликом утврђивања његових могућности као дужника издржавања. У том контексту, ирелевантан је обрачун изложен у ревизији као аргумент за могућност тужиоца да доприноси издржавању тужене у вишем износу од одређеног, који је на исти начин већ био изнет у жалби и правилно цењен од стране другостепеног суда. Не постоји различит став суда према супрузи тужиоца и мајци тужене у погледу обавезе да, поред свакодневне бриге о деци, и материјално доприносе њиховом издржавању стицањем зараде сваким дозвољеним видом радног ангажовања. У конкретном случају, судови су имали у виду да тужиочева супруга због неге најмлађег детета, које је рођено у године, није у могућности да радом остварује зараду и оценили да се њен положај утолико разликује од положаја мајке тужене која похађа предшколску установу. У постојећим околностима, тужилац од зараде издржава још двоје малолетне деце и супругу, која због неге најмлађег детета не може да се радно ангажује и остварује приходе, због чега више није у могућности да доприноси издржавању тужене ни у висини одређеној ранијом судском одлуком нити у износу вишем од сада досуђеног.

О трошковима поступка одлучено је правилном применом члана 153. став 3. ЗПП у вези са чланом 207. Породичног закона.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић